

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 25**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Minnaste!

(403)

Det var allt galeat att jag ej skref, det var bara den stora gästerläsnaste släket, då jag blef ensam. Men hjärnan måste väl hushålla. Ja jag har ej tid att skriva mer om detta -
Ja jag var mycket nöjd med förändringarna, jag vet mycket väl att det är viss nöjdhets med en viss ex machina i hvarit Repitelslut, men, men det är ej ett förakt. Gunnar Adlersparres regel är all god och både hennes och minna råd gällande du mag, märker endast ut på ordning, begränsning och reda - Konvention som diktforn måste underkastas sig detta som allt annat om den vill lifva, men naturligtvis skola vi säga, att det ej blir en stöd form endast, som alldeles hinder vingar -

Jag ligger mycket fint nu om nätterna och vaknar med Röska af att jag befinner mig på något fint ställe. Ja det är en stor lycka att få bo som en människa, bero hade bra rätt. Tack för all hjälp. Jag sänder Herskan pengor idag, redan är det visst alldeles slut utom de 3000, som jag ej vill röna. Skoekobrukarer är inget ej i mina planer, ser du - Men om jag nu bara kan lifva nitatigt skilla nå gån det mag,

Jag skulle nu kalla titet om minnshom jag näst. Ellen Key var på festen och hon frågade gänt, om jag skulle beivra Torndagens Almhvistäftan. Nej nu jag, då skref jag till Warburgs på middag, Han för då gänt på Karl och bad honom gäna middag, kl. 5 så att jag skulle kunna höra Scholander. Men middagen skulle vara för Snob-skys skull. Så skildes vi alla gänter. Kl. 8 drog förväntade Karl och Betty gäna upp med Snobskys, att de alla skulle gå på sek. men gänter brydde sig ej om det. Annars hade de skaffat alla biljetter och ^{gätt} hela högen, Men kunde man väl ej göra.

På Tisdag sökte jag Ellen, nådde henne i porten. Vi gick en bit framåt gatan Han talade om intet annat än att jag skulle höra Almhvistäft. Han sade att jag skulle gå till Snobskys, be de om ändra sig och gå på middag kl. 5., redan skulle om att Betty ändrade bjudningarna etc. etc. att för att jag skulle höra Almhvist, som jag afskr. Jag sade att jag skulle till Snobskys ändå, men att jag ej frågade ut elleg efter Almhvist. På Onsdags morgon kl. 9 kom Ellen upp på hushållskolan och frågade om jag fått uppjort med Snobskys. Nej, de vore ju ej hemma - Så gick hon från mig och rusade upp till Mellgrens och Bergs och läd den skälla om att jag kom på Koncerten. Hon ville visst, att de skulle ringa upp Warburgs och tugga den, att jag fick gå. Tror all, att hon är riktigt, nitatig? Karl var gänta and på henne - Nu skulle hon

Jag försökte om att stått i föreläsningen och kändes för högre klasser. Det
gärna sig med honom, ty jag ville gärna gå utomlands. Men att
jag försökte det var jag det, men jag ville gå utomlands - jag försökte
Tack för brevet, men när sådant förhållande, du kunde väl
läsa honom när. Per Bladström tyckte om boken så mycket, att han
nära jag höll den som en ny religionsförkunnelse, Lundegeird sade,
att han kunde igen hvarje tanken. Att allt hade Ellen och han talat om
för tio år sedan sedan, det fanns ej ett ord där. För resten är Ellen
numera omäktlig i nallskapslifvet. Jag säger dig, att vi på Ramma ihög
en sak häda två, och det är, att vi måste vara älskfulla, öfven om vi för
qvett. Det är blott och det är rätt, för vi äro bara Prupp vi människor och
det är det enda, som kan rädda en litterär existens. Dessförinnan gör det
at någon med en - jag försökte i all vänlighet att egga upp fru
Pyblom, Betty och grefvinnefru Svobsky att skapa ett nytt litterärt
centrum - Ellen måste ned för en ny makthållning. Glade jag kunde
dig där att föra i släsen enot henne / Du skall ej tro att jag är bara
slak. Men jag vill ha Ellen afstätt, innan hon förelärfvar sig själv
och en hel del andra -

Fru Bohberg skulle du sett, hon var njutningsrik. Fru Mellgren och
jag hade henne i Rapp. Hon gjorde inläggning och jag hörde henne
i några något ord, men hon sett på främsta raden och var jättatone.
Gatemi lifsbefruande. Med Ramma af hexhår, gulbrak by, rymfäde ägubryn,
svart dräkt, dygert alvar. Hvar i all världen hade den lilla, lustiga,
rödroniga fruen blifvit af? Jag var jag beredd på att sur slakheter, men
ej på detta förfärliga, villos, hatfulla alvar - Ar detta Tinfing så Gud
lovare ans får att göra ett nitatigt piase. Jag hade för resten en
njutningsrik afton på Tinfing. Det är bara musik, de själfgående
kunde helst varit borta, men jag tycker om bara musik. Jag skall höra om
den när som helst, Hon hade gjort det minskat att lägga in betydelse i
orden som ej hördes, medan operahandlingen ^{tydlig öfven utom ord} måste vara ett slags skuggspel.
Man talas t. ex om att Hervandur äger 10 Rungariken, men hon uppträder
innan utan följe. Man har ingen föreställning om hennes mestad,
Elfrida var allt ledsam däruppe, så full med alldeles hjälplös -
Jag tycker bättre om när hon är nyckfull. Och hennes ögon hänga
efter mig med hönen som ett ord samvete. Och de Bräken hade gått
däruppe en hel vecka utan att gå upp till någon. En hade väl bort pruga Prur,
eller Pontus. Det hela var ju alldeles användigt, ingen var oväldigt stönd
mot henne. Vi hade varit behöft pruga hoat vi skulle göra. Om jag fått
handla rätt förut hade pjensen kanske redan gått af stapeln - Jag är arg på
hennes sätt på ett klumpigt verktyg, som ej kan användas -

Jag försökte om att stått i föreläsningen och kändes för högre klasser. Det
gärna sig med honom, ty jag ville gärna gå utomlands. Men att
jag försökte det var jag det, men jag ville gå utomlands - jag försökte
Tack för brevet, men när sådant förhållande, du kunde väl
läsa honom när. Per Bladström tyckte om boken så mycket, att han
nära jag höll den som en ny religionsförkunnelse, Lundegeird sade,
att han kunde igen hvarje tanken. Att allt hade Ellen och han talat om
för tio år sedan sedan, det fanns ej ett ord där. För resten är Ellen
numera omäktlig i nallskapslifvet. Jag säger dig, att vi på Ramma ihög
en sak häda två, och det är, att vi måste vara älskfulla, öfven om vi för
qvett. Det är blott och det är rätt, för vi äro bara Prupp vi människor och
det är det enda, som kan rädda en litterär existens. Dessförinnan gör det
at någon med en - jag försökte i all vänlighet att egga upp fru
Pyblom, Betty och grefvinnefru Svobsky att skapa ett nytt litterärt
centrum - Ellen måste ned för en ny makthållning. Glade jag kunde
dig där att föra i släsen enot henne / Du skall ej tro att jag är bara
slak. Men jag vill ha Ellen afstätt, innan hon förelärfvar sig själv
och en hel del andra -